

ΤΑ ΜΙΚΡΟΠΑΝΤΡΕΜΕΝΑ

Μικρός ἐγώ, μικρὴ ἐσύ, μικρὰ κι' οἱ δυὸ παιδάκια
στοῦ ἄμμο μέσα τοῦ γιαιοῦ ἀνοίγαμε γουθάκια.
"Ἐξη δὲ θά σουνε χρονῶ στής γούβες, Μαριγούλα . . .
κι' ἐγὼ λίγο τρανότερος — ἀγόρι μιὰ σταλούλα.

Σιγὰ σιγὰ ἀφήκαμε τοῦ ἄμμου τὰ λακκάκια,
καὶ πότε ἐσκαλόναμε στοῦ βράχο γιὰ γλαράκια,
πότε στοῦ πρῶτο μπαίναμε γειτονικὸ βαρκούλι,
πότε—στεριὰ—ἐρρίχναμε μπεζόβολο μικροῦλι.

'Αψήλινα κι' ὠμόρφονες . . . ὅμως παιδάκια ἀκόμα,
δὲ ξέρω πῶς βρεθήκαμε μιὰ μέρα στόμα—στόμα.
Κι' ὅταν φιλι ἀποστάσαμε, ἀλλοιώτικη μιὰ χάρη,
οὐράνια, ἀπαράστατη, ἡ ὄψι σου εἶχε πάρει.

"Ἐξη δὲ θά σουνα χρονῶ στοῦ ἄμμου τῆς γουβούλες . . .
δέκα, που φιληθήκαμε στοῦ μπάτη τῆς δροσούλες . . .
δώδεκα, ποῦ παρθήκαμε καὶ τώρα χρόνο ἕνα
ἔχομε ποῦ λεγόμαστε : τὰ μικροπαντρεμένα.

Κέρκυρα

Α. Ι. ΓΑΒΡΙΛΗΣ